

Til: Representantene i Energi- og miljøkomitéen

Søndre Sandås, 2. februar 2024

Innspill til representantforslag 63 S (2023-2024) om vern av naturskog og gammelskog

Naturvernforbundet i Oslo og Akershus (NOA) har gjennom 40 år arbeidet med skogbrukssaker i Marka og ytt bistand i skogrelaterte saker til resten av Naturvernforbundet.

Den største utfordringen knyttet til bevaring av skogens naturmangfold består etter vårt syn i to forhold:

- Vi har ikke tilstrekkelig kunnskap om miljøverdiene i skog generelt og i de siste naturskogene spesielt
- Det hogges fortsatt for fullt i de siste naturskogene – den siste «banken» for det opprinnelige mangfoldet. Tapet eskalerer, og Stortingets vedtak¹ om tiltak for å ivareta disse mest verdifulle skogene er ikke iverksatt.

Disse to utfordringene må finne sin løsning, og Venstres representantforslag kan være et viktig skritt på veien. Imidlertid vil vi påpeke at tiltakene må gjelde *de siste naturskogene*, slik disse er definert i NIBIO-rapport 6/44/2020 «Naturskog i Norge»²: Skog som ennå ikke har vært utsatt for flatehogst. Disse skogene kan ikke gjenskapes. Derfor haster det med å få kartlagt og innført tiltak som beskytter naturverdiene i disse skogene.

Kunnskapen om skogens miljøverdier er ikke gode nok. Miljømyndighetenes naturtyperegistreringer er faglig gode, men er tilfeldig utspredd og har liten dekning. Skognæringens MiS-registrering er ikke gjennomført ut fra hensikten ved at registreringene kun er utført i en mindre andel av skogene som er aktuelle for hogst, og ikke utført i store deler av den hogstmodne skogen slik forutsetningene var da metoden ble innført. Det utførte arbeidet er heller ikke etterprøvbart, det finnes ikke dokumentasjon på hvor registrantene har vært. For eldre registreringer finnes det heller ingen dokumentasjon på hva registrantene har observert i de områdene som er oppsøkt. MiS-registreringenes manglende måloppnåelse ble tydelig demonstrert [av NRK](#), og er ytterligere underbygget i rapporten «[Skognæringens grove tillitsbrudd](#)» fra Naturvernforbundet.

Registreringene utføres av næringen – og kortene holdes meget tett til brystet. Det er kun avgrensningene av de områdene som registrantene har valgt ut som framkommer som polygoner på et kart, ikke hva som er observert eller hvilke skoger de har forkastet eller gått forbi. Mange av de registrerte områdene velges bort og blir senere flatehogget.

I behandlingen av stortingsmeldingen «Verdier i vekst» ble det forutsatt at de siste naturskogene skulle kartlegges og sikres en god forvaltning. En overflattisk kartfesting er utført, gjennom å overføre data fra driftsplaner i skogbruket til et kartlag med de eldste

---

¹ <https://www.stortinget.no/globalassets/pdf/innstillinger/stortinget/2016-2017/inns-201617-162s.pdf>

² https://nibio.brage.unit.no/nibio-xmlui/bitstream/handle/11250/2650496/NIBIO_RAPPORT_2020_6_44.pdf

skogene. Men da grunnlagsmaterialet varierer sterkt i kvalitet og alder, er kartet ufullstendig. Kartfestingen har heller ikke vært til hinder for at mange av disse svært viktige områdene er hogd etter at kartet ble presentert. Det foreligger ingen formelle begrensninger mot fortsatt hogst i de siste naturskogene.

Tap av egnede levesteder og fragmentering av disse utgjør den største trusselen mot artsmangfoldet i skog. Flatehogst og etterfølgende planting av ensaldrete kulturskoger fjerner livsmiljøet for mange av skogsartene på rødlista. Gjennom 80 år har denne driftsmetoden vært rådende, og fragmenteringen er nå kommet veldig langt. Vi legger ved en fil med en animasjon som viser hogstingreperne («tap av tredekke» basert på data fra Global Forest Watch) i perioden 2000 – 2020, men gjør oppmerksom på at dette bare er en liten bit av historien – også i de 50 årene forut for denne animasjonen ble det drevet et intensivt flatehogstskogbruk.

Lite gjenværende naturskog og et svært ufullstendig registreringsgrunnlag medfører at mange hogster utføres «i blinde», uten det nødvendige – og lovpålagte – kunnskapsgrunnlaget.

- Det er ingen formelle begrensninger av betydning på hogst i naturskogene
- Manglende søknadsplikt gjør at allmennheten utestenges fra medvirkning
- Manglende søknadsplikt medfører at ikke foretas en vurdering av hogstene etter bestemmelsene i naturmangfoldlovens kapittel II (§§ 8-12).

Vi legger også ved rapporten [«Toppen av isfjellet. 100 skoger som aldri skulle vært hogd»](#) som viser noen resultater av denne mangelen på politisk styring.

På denne bakgrunn anbefaler Naturvernforbundet i Oslo og Akershus at Venstres representantforslag vedtas, som et første lite steg på veien mot en økologisk bærekraftig skogforvaltning.

Med vennlig hilsen

NATURVERNFORBUNDET I OSLO OG AKERSHUS

Håkon Eide Gundersen (sign.),
Daglig leder

Nikolai Norman (sign.),
Styreleder

Ett vedlegg:

- *Hogster 2000-2020* («tap av tredekke», Global Forest Watch)